

Blogs και ο Ελληνικός Ψηφιακός Τύπος: Δύο Άγνωστοι Μεταξύ τους

Μέχρι πρότινος ο όρος που μονοπωλούσε το ενδιαφέρον των θεωρητικών της δημοσιογραφίας ήταν η 'διαδραστικότητα'. Σήμερα, έχουν προχωρήσει ένα βήμα παραπάνω και το ζητούμενο είναι η 'συμμετοχική δημοσιογραφία'. Ο τρόπος, δηλαδή με τον οποίο οι μιντιακοί οργανισμοί χρησιμοποιούν ή αντιδρούν απέναντι στη δραματική αύξηση του user-generated content. Τελικά διερωτώνται το ίδιο πράγμα. Εάν το διαδικτυακό δημοσιογραφικό προϊόν μπορεί να είναι πολυφωνικό, πλουραλιστικό και να επιτρέπει τη διενέργεια συζητήσεων μεταξύ των δημοσιογράφων και του κοινού, αλλά και των χρηστών μεταξύ τους με στόχο την αναβάθμιση της δημοκρατικής λειτουργικής των Μέσων.

Μολονότι πληθώρα ερευνών επιβεβαιώνει την αργή, ιδιαίτερα προσεχτική ενίοτε μάλιστα και απρόθυμη υιοθέτηση διαδραστικών εργαλείων από τα εκδοτικά συγκροτήματα, τα στατιστικά στοιχεία δικαιώνουν τους πρωτοπόρους. Οι εφημερίδες που έχουν ενσωματώσει στους ιστότοπούς τους blogs παρατηρούν κατακόρυφη αύξηση της επισκεψιμότητάς τους, επιβεβαιώνοντας τη 'λύση της διαδραστικότητας' ως αξιόπιστης μεθόδου για την οικονομική ευημερία των ηλεκτρονικών εφημερίδων. Η εργασία μελετά το βαθμό κατά τον οποίο οι ελληνικές ψηφιακές εφημερίδες έχουν προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα και διερευνά τα αίτια για τη σοβαρή υστέρηση του ελληνικού ψηφιακού τύπου απέναντι σε συμμετοχικά μοντέλα δημοσιογραφίας. Μία σειρά οικονομικών και πολιτισμικών παραγόντων, αλλά και αιτιών που άπτονται της ελληνικής δημοσιογραφικής κουλτούρας ευθύνονται για τα αργά αντανάκλαστα των ελληνικών εφημερίδων απέναντι στις δραστικές αλλαγές που υφίσταται η δημοσιογραφία.